

aasta tähels sanud. Ristid Somerahwas
ka risti üllendamisse, pärval lauda seinaide
ja lojuste külge tewad, kust tunda, et nend
da kuida Ma ja Some keel wennaksed on,
nenda ka teise rahwa abbaus teise abba-
usso liggi annab.

Önne tähheks seddagi ennemuiste pesi,
kui innimenne Joulo pärval aewastas, ja
aias monni sekts tubbakast ninnasse. Kui
ei sanud aewastada, siis kartsid, et sel aas-
tal ennestel ei piddanud õnne eggas lojustel
siggidust ollema. Segi ei piddanud head
tähhendama, kui teine juhtus joulo pühhal
teise jalla peale tallama, ehk foggematta
teise külge toukama.

Mitme asja polest meie armas marah-
was sel põlvel targemad, kui nende wan-

nemad ollid; agga mitto naero wåårt kom-
bed, mis üllemal nimmetasime, iffa veel
likumas; woib ka olla, et veel monni mu
abbausso mõtleminne ja pruuk need fallid
pühhad teotab, ja et need, mis olleme üles-
arwanud, teises kohhas teisiviisi prugita-
se. Agga halle, wågga halle ja kurtmisse
wåårt se, et need pimmeda aia asjad, ja
paggana usso põlwe rummalusseid veelgi
ni mitine ristiinnimesse melest ennam mak-
sawad, kui Jummala sanna selge ja wal-
gustaja õppetus, mis keik abbausko aw-
walikkufs wodra jummala tenistuseks är-
ralaidab.

Ehk kas se rist, mis jouloseiwa peale
tehtud, ehk se, et leib pühhad orfa laua
peal seisnud, kas se peaks sedda joudma,
et temmast sedda head ja immet olleks näh-
ha, mis rummalus temmast loda? Ehk
sedda peawad need ristid, mis uste külge